

mange Gange tilforn; hun véd, at griber D. K. nu, forfærdet over de rynkede Bryn, den offentlige Mening i Skørtet for at lade sig drage derhen, hvor den vil, da opnaar det ikke andet end at blive revet omkuld, men staar det støt og lader Vredens Asgaardsreje gaa hen over sit Hoved, da er den Dag ikke fjern, hvor den offentli-

ge Mening tilbyder D. K. Følgeskab og gør dets Krav til sit. Men til den Tid er D. K. allerede den sædvanlige Dagsrejse forud og i Færd med at rejse et nyt og større men lige saa forholdsmæssigt Krav.

„Gaa i Spidsen for den offentlige Mening, og den vil bære Dig.“

Gyrithe Lemche.

Hvorledes skal D. K. i Fremtiden gøre Kvindevalgretten frugtbringende for Kvindesagen.

Dersom det Fingerpeg og den Taktik, som blev givet D. K.s Medlemmer paa Fredericiamødet konsekvent var bleven fulgt Landet over, var Resultatet af Landstingsvalget sandsynligvis blevet et andet, end det blev.

Efter Valget af Valgmænd ophørte Samarbejdet blandt Kvinderne vist for de fleste Kredsers Vedkommende.

Skulde det ikke være muligt at faa etableret et saadant begyndt i Kommunerne og omspændende hele Landet? Saaledes som det sikkert er gaaet mange — maaske de fleste Steder — skulde det ikke gerne gaa os næste Gang, og derfor bør der snarest muligt tages fat, saa Rammerne kan være i Orden, naar Valg næste Gang staar for Døren.

Hvad der var mest iøjnefaldende navnlig ved Landstingsvalget, var Kvindernes næsten totale Mangel paa Kundskab om, hvor der fandtes Kvinder, som havde Evner til og var villige til aktiv Deltagelse i Politik. Man samlede rundt om paa Valgstederne i større eller mindre Flokke af Kvinder indenfor de forskellige Partier uden nogensomhelst Anelse om, hvor man havde hinanden. Et Mindretal tog maaske Affære, hvilket for enkelte kunde tage sig ud som en Overrumpling, skønt dette sandsynligvis saa langt fra at være tilstræbt netop var et Udslag af en fuldstændig naturlig og rigtig Følelse af, at der i mindste burde gøres noget.

Den eneste farbare Vej vil sandsynligvis vise sig at være Sammenslutninger af Kvinder gruppevis efter Partifarve, begyndende som alt paa-peget i Kommunerne, derefter for-grenende sig i Folketingskredse, Landstingskredse og tilsidst omspændende hele Landet. Kommunesammenslutningerne skulde lette Bestræbelserne for at finde kvalificerede

kvindelige Kandidatemner til Rigsdagsvalg, og gennem Landsorganisationen skulde der muligegøres Samarbejde mellem Landets forskellige Kredse for at forhandle om, hvor der eventuelt bør sættes mest ind paa at faa en Kvinde valgt, og hvor det maaske af Hensyn hertil vil være klogest at være villig til at renoncere.

For Dannelsen af saadanne Sammenslutninger vil D. K.s Distriktsinddeling sandsynligvis kunne faa grundlæggende Betydning, og næste Aars Fællesmøde vil maaske bringe os Sagens Løsning ikke alene et Haneffed nærmere, men helt til det foreløbige Maal: Politisk Gruppeinddeling af Kvinder efter Partifarve og derigennem større Indflydelse paa Rigsdagsvalg. Dersom vi derimod i en nær Fremtid atter skulde faa Opløsning af begge Ting med paafølgende Valg, hvorfor der maaske aabnes en Mulighed gennem Islands nyhvervede Suverænitet, vil det forberedende Arbejde ikke kunne paabegyndes for hurtigt.

Lige saa vist som det næppe vil baade hverken Mands eller Kvindekarakteren, om Kvinder gaar Krogveje for at naa, hvad de forstaar ved Ret, ligesaa vist skal Kvindesagen udkæmpes med „aabent Vizir“, om den skal blive til Velsignelse for alle Parter.

Horsens, d. 3. Aug. 1918.

Caroline Bie.

„Ja, Fru Lemche!“ Da jeg læste Referatet af Aalborgmødet, „lyste det op i Taagen“, at Caroline Bie, Horsens, udtalte det ønskelige i, at D. K.s Distrikter hjælper Partikvinderne til at danne en Organisation, som omspænder hele Landet og forhandler før Valgene. Altsaa G. Lemches Grup-

peringssystem. Dette er egentlig saa lige til. Gives der nogen anden Vej? Jeg vil bede alle Kvinder af D. K. om at gennemlæse og gennemtænke G. Lemches Artikel i Bladet Nr. 13, 15de Juli: „Hvorledes skal D. K. i Fremtiden gøre Kvindevalgretten frugtbringende for Kvindesagen?“ — At Kvinderne gaar ind i Partierne efter Behag eller vel snarere efter politisk Tendens, det er de fleste af os jo nu enige om; men jeg vil tilføje i Tilslutning til denne G. Lemches Artikel om Gruppering, at netop denne Vej vil sikrere og hurtigere end al anden Agitation give D. K. Vind i Sejlene og bringe baade Medlems- og Kredsantallet op; thi Grupperingssystemet vil kunne give D. K. Magt og Indflydelse, naar det overvejes nøje og træder frem i den rette, afgørede Form.

Det er af yderste Vigtighed for D. K.s Fremtid og Eksistens, at Spørgsmaalet om Fremtidstaktiken løses tilfredsstillende, og det er paa høje Tid. Der er allerede én Gang skudt forbi Maalet, og vi kan ikke vedblivende „prøve os frem“. D. K. maa tage med fast Haand om den Brændenælde, som Politik er, uden at brænde sine Fingre, ja, er jo nødt til af selve denne „Brændenælde“ at væve sin Fremtids Klædning, hvis ikke D. K. en Dag skal finde sig selv staaende udenfor Døren til det politiske Gildeshus, fordi det mangler — Klædnerne!

Naar G. L. i Slutningen af sin Artikel haaber, at en og anden kunde faa Lyst til at tænke nærmere over Grupperingstanken og ønske hele Punktet om Fremtidstaktiken taget op til nærmere Drøftelse, saa er dette Ønske nærmest for beskedent fremsat; det er jo nemlig uundgaelig nødvendigt for Kvindesagens fremtidige Liv og Trivsel, at Kvinderne in casu Dansk Kvindesamfund, danner ikke et politisk Parti med Program, men en fast Sammenslutning, Organisation, med maalbevidt Taktik. Lad Fællesstyrelsen udarbejde detailleret Forslag til dette nye Grupperingssystem, lad os derpaa i alle Kredse drøfte Forslaget og Systemet og lad os saa sluttelig vedtage det enstemmigt paa næste Fællesmøde eller om muligt før. —

Dora Lacoppidan-Kofoed.